

Protokoll över förhör med Morelius, hänrykt Magnusson och ju
Knut Inge Börje, född 540708-5074.

Boende Kubbegatan 34, 123 54 Farsta,

tel: 08/641913. Anställd på Kommunala vid bankomatens, där för på
Musikskolan.

Förhöret hållet på KK 1 tisdagen den 8

april 1986 med början kl 11.50. Inom refugens jag var jag

Förhørsledare krinsp Lars Hamrén.

Morelius underrättades om att han skulle höras kompletterande
till tidigare hållna förhör med Morelius. det blev om värdet

F= Förhørsledare

M= Morelius

F: Ja, Morelius kan du berätta igen här vad som hände den här
kvällen.

M: Vi hade varit i Gamla Stan och Helena lähde behövde hämta
ut pengar via bankomat och vi åkte till Postkontoret på
Tunnelgatan. Helena plus de två passagerarna i baksätet
klev ur och jag vände bilen och ställde mig på andra sidan
med nosen mot Sveavägen.

F: Vilken väg kom ni till Tunnelgatan?

M: Vi kom från Gamla Stan så vi kör, jag körde, ja, vad han
heter gatan, heter den Hamngatan förbi Operan och ..

F: Ja, och sedan Sveavägen då?

M: Ja, just det, Sveavägen och förbi Hötorget och svängde ner
vid lysena från Sveavägen ner på Tunnelgatan. När du kommer
här på ditvägen till bankomaten lägger du märke till någonting
då?

M: Nej, ingenting.

F: Ingenting. Är folk i rörelse på stan där eller..?

M: Ja, det är fredagkväll.

F: Är det mycket folk eller..?

M: Nej, inte speciellt. Det var ju sådan där mellantid, det var
väl, jag vet inte, det var relativt mycket folk i rörelse men

2

det var inte mycket folk.

F: Nej. Ser inga folk som står och hänger någonstans som du tänker på då?

M: Nej, inte som jag tänker på då.

F: Nej. Och sedan släpper du av dom vid bankomaten, alla tre då?

M: Alla tre, ja.

F: Sedan vänder du bilen.

M: Sedan vänder jag bilen precis innan refugen. Jag vet inte vad gatan heter..

F: Olofsgatan.

M: Ja, just det. Och kör upp och ställer mig så att jag står precis på den här, jag märker ju att det slår om väldigt snabbt..

F: Står du på

M: Ja, just det. Och jag väntade ju att de skulle komma med en gång så vi kunde sticka, för jag stod ju väldigt dumt. Men det var ju ingen trafik på den gatan och det var inte mycket trafik på Sveavägen heller. Susanne Larsson och Svenne som heter, Sven Rolfart, kliver in och kliver in i bilen och då har jag sett en kille som står, observerat en kille som bredvid skyltfönstret vid den här butiken.

F: När observerade du honom?

M: Ja, ungefär i samma veva som de kliver in i bilen.

F: Varför kommer du att tänka på honom speciellt?

M: Jag sitter ju och tittar, man tittar ju runt.

F: Och var står den här killen någonstans?

M: Han står vid den här butiken, dom har färg..

F: Dekorina?

M: Ja, just det, precis.

F: Var någonstans vid butiken står han?

M: Han står vid ett utav skyltfönstrena. Strax intill, ja, ingången till butiken.

F: Står han till höger eller till vänster om ingången?

M: Till höger om ingången från mig sett.

F: Alltså mellan ingången och Tunnelgatan?

M: Ja, precis.

3

F: Ja, och vad gör han där vid det fönstret?

M: Ja, han står och tittar ut mot Sveavägen. Jag lägger inte märke till honom så där speciellt, inte så att jag sitter och stirrar på honom utan jag lade märke till honom. Och i samma veva så kommer folk gående uppifrån Kungsgatan, gående norr ut på Sveavägen. En fem-sex, kanske sju personer som går neråt, norr.

F: Var det så många som fem,sex,sju?

M: Det är svårt. Det var en samling med människor, det var 5-6 personer, kanske 7. Kanske 5.

F: Kan det ha varit mindre också?

M: Nej, 5 var det alla gånger, jag kan inte säga..

F: Vad var det för personer som kom där?

M: Nej, de kom och gick..

F: Var det äldre människor eller?

M: Nej, jag har fått en känsla ..,det har jag faktiskt inte tänkt på, jag har för mig att det var ungdomar. Någonstans mellan 20-30, det är svårt att säga från den platsen.

F: Mm. Var det tjejer eller killar ?

M: Nej, det var väl blandat men jag kan inte säga hur många av varje sort så att säga.

F: Kommer du ihåg någon speciell klädsel på någon av dom här?

M: Nej.

F: Ingenting. Du bara registrerade det som en grupp människor.

M: Det var en grupp människor som gick förbi. I samma veva, när dom hade gått förbi mannen vid skyltfönstret så kommer det två personer, en man och en kvinna. Kvinnan går något framför mannen på innersidan så att säga, gående upp mot Kungsgatan och när de har gått förbi mannen som står vid skyltfönstret då observerar jag att han lämnar skyltfönstret. Och då, jag fick en känsla av att nu händer det någonting så jag vänder mig om och säger någonting om att nu jävlar händer det någonting. Jag fick för mig att han skulle rycka handväskan eller någonting.

F: Har dina kamrater Susanne och killen kommit in i bilen då?

M: Dom har precis stigit in i bilen. De håller på att sätta sig

4

till rätta i baksätet.

F: Men du har hela tiden blicken riktad framåt. Du tittar inte på dina kamrater då..?

M: Inte då, nej. Jag har väl kollat att de kommit in ordentligt..

F: Du har tittat på dom..

M: Jo, men jag hade ändå blicken framåt. Jag kan inte säga exakt, jag vet att jag såg att han lämnade skyltfönstret och gick upp bakom de här människorna. För det var så uppenbart att han var ute efter något.

F: Mm. Men innan dess här alltså den här gruppen med personer passerat korsningen Sveavägen/ Tunnelgatan och passerat den här mannen som du säger i skyltfönstret.

M: Ja.

F: Hur lång tid har förflutit då ungefär? Ett par minuter?

M: Nej. Nej, det kan inte varit så lång tid. Det kan röra sig om , ja ,det är svårt att säga, 10-15 sekunder max.

F: 10-15 sekunder det är ju väldigt kort tid?

M: Ja, men det är också ganska lång tid ändå om du ser till att du hinner ganska långt på tio sekunder om du promenerar. Du springer 60 meter på några sekunder..

F: Jo, det gör jag , men promenerar man i vanlig takt så hinner man inte så långt.

M: Men dom försvann ur blickfånget, jag observerade dom inte.

F: Du observerade dom inte när mannen kommer då.

M: Nej.

F: När du ser paret , ser du dom här då?

M: Ja, dom hade passerat paret.

F: När du observerar paret ser du dom här, det här gänget då, om vi kallar det gäng?

M: Nej.

F: Har dom försvunnit ur ditt blickfång då.

M: Dom hade försvunnit ur mitt blickfång.

F: Ja, det hade dom. Okey. Sedan kommer paret fram, du säger att kvinnan går lite, innerst säger du och lite framför mannen.

M: Jag har för mig att hon gick något framför mannen, ja. Om hon var steget före eller ett och ett halvt steg före, inte långt före mannen utan de hade fortfarande ska vi säga , jag uppfattade

5

så jobbar han också från. Men på förtret lugnt och stilla och

som att de gick och pratade med varandra.

F: Ja. Men kvinnan går mellan huskroppen och mannen då?

M: Ja, hon gick på insidan av trottoaren.

F: Ja, okey, vad händer sedan, vad är det du ser sedan?

M: Ja, mannen går vid skyltfönstret, lämnar skyltfönstret och går upp bakom och då, i den vevan så, det såg ut som han var, jag fick för mig att han skulle rycka handväskan eller någonting så jag vänder mig om och ..... till dom i baksätet medan jag fortfarande tittar på vad som händer och säger att nu jävlar händer det något.

F: Men mannen där, han går upp bakom säger du, det ser ut som han ska rycka handväskan eller någonting, går han upp bakom kvinnan?

M: Nej, han går upp bakom mannen. Men när jag märker att han går upp bakom dom då förstår jag att han vill dem någonting. Men jag menar hade dom känt varandra så hade dom hälsat på varandra, förstår du, det var fredagkväll och ,jag bara kände på mig att någonting var i görning. Det var bara en känsla jag fick. Han går ju upp bakom mannen, tar som jag uppfattar det med vänsterhanden på axeln på honom och han höjer högerarmen och som jag uppfattar det så smäller två skott i tät följd. Det smäller två gånger och mannen sjunker ihop. Och mördaren då han tar ner armen lugnt och stilla och stoppar handen i fickan. Lugnt och stilla går han , tar han ett steg eller två bakåt och sakta går runt och iakttar, han bara smälter bort och , i den veven så, min tanke var att försök följa annars tappar jag bort honom. För det var så fruktansvärt, i och med att han hade stoppat handen i fickan så skulle han lika gärna ha kunnat varit en åskådare. Så min tanke var släpp honom inte med blicken , ta reda på vart han tar vägen. Och så for den här dumheten upp i skallen att om man skulle tordes köra tvärs över men sedan , nästa tanke var ju den att fan det skall ju två skott och killen sjunk ihop. Och jag hade ingen lust och ..

F: Vad gör den här killen sedan?

M: Han sakta drar sig mot Tunnelgatan och lugnt och försiktigt

så joggar han därifrån. Han går först lugnt och stilla och sedan joggar han.

F: På vilken sida av Tunnelgatan springer han sedan då?

M: Han springer , som jag uppfattar det så fortsätter han, ja, inte utmed husväggen men ska vi säga på den vänstra halvan från mitt håll sett av Tunnelgatan mot trapporna. Men sedan tappar jag bort honom.

F: Var tappar du bort honom någonstans?

M: Ja, säg att han har kommit in ....., det är svårt också att avgöra på det avståndet och med det ljuset, men säg kanske 5-6 meter in på Tunnelgatan. Och då, kvinnan är ju väldigt upprörd.

F: Vilka är det kvar på platsen då?

M: Kvinnan.

F: Kvinnan och offret då.

M: Ja, precis.

F: Ser du några fler där framme?

M: Inte just då men det kommer en tjej springande.

F: Du ser inga mer personer efter husväggarna där?

M: Nej, det är tomt.

F: Jag tänker borta vid färgaffären där du sett mannen förut.

M: Det är tomt.

F: Det är tomt, du ser inga..

M: Kvinnan är, kvinnan var själv i det här läget.

F: Mm. Och sedan händer?

M: Sedan, jag har för mig att det kommer en ung tjej springande utan, jag tror inte hon hade någon kappa på sig eller någon överrock utan hon kom väl, jag uppfattade det som att hon kom från någon bil. Hon kommer springande snett från Sveavägen. Jag fattade det som hon satt i någon bil vid rödlyset in mot Tunnelgatan på min sida. Men det törs jag inte svära på. Men hon springer bort dit och sedan börjar ju folk strömma. Det var en taxi som körde över, tvärs över gatan. Som gjorde en u-sväng har jag för mig. Och det var fler bilar . Sedan strömmade folk till. Men jag såg en sak som jag reagerade mot vad jag har läst i tidningen då att det var någon som

7

sprang efter och det kan inte jag påminna mig. Jag har verkligen sökt efter det men jag, och jag försökte följa den här killen med blickan och jag kan inte påminna mig att det var någon som sprang efter.

F: Nehe. Hur beskriver du den här killen då som du säger har stått vid husväggen här och sedan går fram och skjuter?

M: Ja, det var en lång kille. Han var, det är svårt att bestämma längden, säg att han var decimeter, 15 cm längre än mannen han sköt. Han var kraftig. Som jag uppfattade det så hade han stickad mössa på huvudet som var nerdragen på skallen så att skallen var så att säga rundad, mössan stack inte ut. Och att den var uppvikt så man fick den här breda..

F: Var den nerdragen över öronen?

M: Ja, öronen också, ja; den minnesbilden har jag. Det var en grov stickad mössa..

F: Vad var det för färg?

M: Det kan jag inte svara. För ljuset var sådant att det gick liksom inte att , det var svart,grått eller ljust,va..

F: Mm. Såg du några andra fäger på den här mannen?

M: Nej. ..ansiktet såg man inte, det var för långt ifrån.

F: Kläder i övrigt då?

M: Han hade alltså inte, det var inte rock han hade och det var inte en midjejacka men, det påminner, ska vi säga en parkasliknande, sådan där trekvart, slutar strax ovanför knäna, någon decimeter. Ska vi säga en parkas men utan kapuschong, som var knäppt.

F: Färg?

M: Den var mörk.

F: Ja, övrig klädsel, du tänkte inte så långt ner som byxor och till skor och sådant, lade du märke till något sådant?

M: Nej.

F: Du säger att han tog det här offret med vänster hand på axeln.

M: Mm.

F: Gick han runt offret då?

M: Nej, bakifrån. Offrets vänstra axel.

8

- F: Offrets vänstra axel. Hur reagerade offret då?
- M: Vad jag förstod, vad jag minns så han vred väl sig sakta bakåt för att se vad som hände men han kom inte så långt i vridandet så att säga, det small direkt mer eller mindre.
- F: Såg du om han innan det small om han hade den här fria handen i någon ficka..?
- M: Handen var i fickan. Han tog upp, i samma veva som han tog honom på axeln så tog han också upp handen ur fickan.
- F: Såg du om han hade någonting i handen då?
- M: Nej, men jag såg att det blixtrade till. Det var mynningsflammor, klara mynningsflammor.
- F: Ja. Tänkte du på om de var långa de där flammorna?
- M: Jag har försökt att dra mig till minnes men han var väldigt nära inpå, mynningsflammorna ska vi säga, vad kan dom ha varit. Det är svårt att uppskatta från det hållet. Det var lång bit mellan. Om vi säger att dom var 15-20 cm, jag vet inte. Det är svårt att uppskatta avståndet. Men han var väldigt nära.
- F: Mm. Du såg två stycken flammor?
- M: Ja, jag hörde två kraftiga, väldigt kraftiga knallar.
- F: Du hörde två kraftiga knallar, såg du också två kraftiga flammor?
- M: Ja, två flammor såg jag. Men jag uppfattar det som han sköt båda skotten på offret.
- F: I vilken riktning uppfattade du att han hade pistolen, vartåt pekade pipan så att säga?
- M: Snett neråt mot offret.
- F: Snett ner mot offret. Och sedan förläggnings sedan, är det på din sida av gatan eller blir det inåt Tunnelgatan eller ..?
- M: Nej. In, ska vi säga, snett, ja, vänta nu måste jag tänka. De stod ju, det måste bli snett in på Tunnelgatan på andra sidan från där jag stod.
- F: Ja, just det. Den sidan där offret sjönk ner. Och på den sidan på, dess högra sida då eller på vänstra sidan?
- M: Ja, ska vi säga från mitt håll sett mot den högra sidan.
- F: Mm. Vad skulle mannen ha träffat om han inte haft offret framför sig tror du?

- M: Ja, jag kommer inte ihåg vad som ligger där men han hade träffat, jag kommer inte ihåg om det är ett fönster eller en vägg där mellan ..... Det är jäkligt svårt för mig att uppskatta så här långt efteråt. Vi säger att han hade träffat , ja , det är svårt att svara men säg 10-15 meter in på Tunnelgatan.
- F: Mm. I gatan då eller..?
- M: Ja, som jag uppfattar det så hade det gått i backen.
- F: Det hade det gjort, mm. Men du såg inget vapen?
- M: Nej, jag kunde inte se direkt något vapen.
- F: Och de här smällarna hur uppfattade du dom?
- M: Ja, det var väldigt starka smällar. Och vad jag reagerade på när det small det var det att det där var ingen vanlig pistol.
- F: Mm. Vad grundar du det på?
- M: Det grundar jag på att jag tyckte , jag sköt ju då när jag låg i lumpen, så fick man ju skjuta med både gevär och k-pist och så fick vi skjuta pistol och då fick vi skjuta med Walter och de här gamla Huskvarna och det small inte så.
- F: I förhållande till de smällarna hur var den här smällen då?
- M: Betydligt grövre. Så det var kanonskott. Det hade varit ungefär som att ha kastat in en smällare i bilen, så pass kraftigt var det. Jag hade fönster och dörrar stängda i bilen.
- F: Mm. Och dina passagerare satt inne i bilen..
- M: Dom satt inne i bilen och dörrarna..
- F: Var alla passagerarna inne i bilen då?
- M: Nej. Helena stod vid bankomaten och precis, och hon höll på att slå in sin, slå in sin, vad hon har berättat för mig..
- F: Slog in sin kod där.
- M: Ja, precis när det small.
- F: Ja. Tänkte du på , såg du något annat på din sida så att säga då?
- M: Det var tomt..
- F: På höger sida, du har en tunnelbanenedgång där på höger sida på Sveavägen/Tunnelgatan vet du, precis vid rödljuset där.
- M: Det har jag, ja, just det, på hörnan.
- F: Ja, du såg inga personer där?

10

- M: Nej, det gjorde jag faktiskt inte. Jag uppfattade det som ganska tomt. Även på Tunnelgatan. Däremot hade det, det hade kört förbi en kille och svängt upp mot Kungsgatan på Sveavägen men om det var en minut innan, kör förbi mig alltså. Någon minut innan.
- F: Men det var ingen som stod där eller personer som stod där på din sida så att säga?
- M: Nej, det var tomt.
- F: Och bilar i övrigt framme i korsningen här då?
- M: Jag har för mig att, det stod en taxi vid rödljuset på min sida av Sveavägen. Och det stod en, om det var en taxi eller om det var en privatbil på andra sidan, det törs jag inte svara på. Det stod en bil vid rödljuset på andra sidan och som jag uppfattade det var på väg ner mot Tunnelgatan från Sveavägen sett.
- F: Ja. Så du såg liksom inga , ingen speciell person eller några speciella personer i övrigt än dom här , den här gruppen som vi nu vet var Lisbeth Palme och Olof Palme och ..
- M: Runt om var det tomt.
- F: Det var tomt. Och likadant på din sida, inga gående personer där heller eller ståendes.
- M: Nej, inte som jag kunde observera. För i och med att det, min tanke när det skall det var att jag måste se vart fan han tar vägen.
- F: Mm. Och du såg inga personer heller då i samband med smällen eller strax efter smällen som stod på andra sidan gatan i de här portarna eller någonting sådant, mot huskropparna där?
- M: Nej. Det var tomt runt där. Det var den här gruppen, gänget som du kallar dom som gick ner mot, och sedan var det tomt.
- F: Och det här gänget, du säger här att dom passerade Palme och Lisbeth och den här som stod vid skyltfönstret ca 10-15 sekunder innan det smäller.
- M: Ja.
- F: Är du säker på det? Kan det varit längre tid?
- M: Ja, det kan det ha varit men inte mycket längre, det kan skilja , också svårt att avgöra, vänta, är det inte någon

reklampelare lite längre ner.

F: Jo, det är det nog.

M: Kan jag minnas rätt. Är det inte en reklampelare?

F: Jo, jag tror att det är en reklampelare.

M: Jag vet fan inte om de mötte, nej..

F: Mötte de dem där?

M: Ja, kan ha gjort.

F: Är det så du menar?

M: Jag bara fick en känsla av att det var en, jag törs inte svara exakt på det men jag fick bara en känsla av , jag försöker dra mig till minnes fler detaljer. Jag kan inte svara på om det är en efterkonstruktion från min sida eller om jag minns, jag får en känsla av att eventuellt att de kan ha mötts där nere..

F: Du menar att det här gänget kan ha mött..

M: Kan ha mött paret Palme, jag bara fick en känsla..

F: Gänget har passerat den här mannen som står vid färgaffären?

M: Ja, det hade dom gjort.

F: Det har dom gjort. Och sedan kan de eventuellt här mött paret Palme vid reklampelaren?

M: Ja, det är möjligt. Det är möjligt, ja.

F: Det är möjligt. Och du får ihop det här direkt ur dig här nu?

M: Jag bara fick en känsla av, i och med att du sade, du frågade mig när, om jag såg ifall det här gänget då eventuellt, eller om jag frågade mig det själv, jag försöker dra mig till minnes här vad..

F: Jag frågade dig om gänget hade passerat ur ditt synfält?

M: Ja, precis, och jag börjar fundera på när jag uppfattade paret Palme. Jag försöker dra mig till minnes. Nej..

Vänt kassetten.

F: Ja, vi pratade om det här att de eventuellt, är lite osäker på om det eventuellt kan ha varit senare du har sett att paret Palme har mött det här gänget. Kan du, tror du att du kan komma till någon klarhet i det där. Du pratade om den här reklampelaren?

- M: Vad jag, jag blir osäker här nu, om paret Palme, jag vet inte hur pass viktigt det är, om dom stötte på det här gänget vid reklampelaren, jag bara..
- F: Du hänger upp dig vid reklampelaren säger du spontant här..
- M: Ja. Det är någonting som ligger i bakhuvudet, som har med den här jävla reklampelaren att göra. Om det kan ha med att dom, jag är lite osäker på exakt var jag såg makarna Palme första gången. Var jag uppmärksammade dom första gången. Om det var, och hur pass långt det här gänget hade kommit när de försvann. Nej, jag törs inte gå in på det mer för jag är väldigt osäker.
- F: Nej, men du säger i alla fall, om vi tar det från början här, när Palme blir skjuten då hade i alla fall det här gänget försvunnit ur ditt synfält.
- M: Ja.
- F: Hur lång tid hade de varit borta ur ditt synfält. Du säger, du har sagt ..
- M: Ja, som jag uppfattar det, det är svårt att uppskatta, men låt oss säga 10-15 sekunder.
- F: Ja. Du säger 10-15 sekunder men du är också samtidigt lite osäker på nu här, du har suttit här och tänkt, omdet verkligen var vid korsningen som du sade från början, ja, eller strax efter korsningen som paret mötte det här gänget eller om det var lite senare vid reklampelaren?
- M: Nej.
- F: Har jag missuppfattat dig?
- M: Ja, nu har du nog missuppfattat mig. Om vi tar det hela från början. Det här gänget gick alltså förbi mannen som stod vid skyltfönstret. Och därefter, vad jag, därefter kom paret Palme. Så gänget var borta ur mitt synfält i och med att han sköt och då hade paret Palme gått förbi det stället där mannen stod vid skyltfönstret.
- F: Ja. Var gänget borta när paret Palme passerade mannen?
- M: Ja. Vad jag försöker dra mig till minnes det var eventuellt var, om, jag fick en känsla av att jag såg att, jag blev osäker eller jag är fortfarande osäker om paret Palme mötte gänget vid den här reklampelaren för helt plötsligt så fick

jag för mig att det stod en reklampelare och någonting, jag är osäker om paret Palme mötte det här gänget eventuellt vid reklampelaren. Jag tänkte jag skulle försöka dra mig till minnet var jag uppfattade paret Palme mer exakt. Men jag har för mig att det var en reklampelare. Jag är väldigt osäker.

F: När du uppfattade det här paret, uppfattade du det som paret som Olof Palme då?

M: Nej, nej.

F: Nej, det gjorde jag inte.

M: Det hade jag ingen aning om före klockan fyra på morgonen, så ringde Rolfart hem till mig.

F: Ja. Var du över på andra sidan gatan någonting sedan?

M: Nej, det var jag inte utan jag satt kvar i bilen och polisen var ju på platsen på nollltid och folk strömmade dit till. Och ambulans kom ju, förstår du, det var så väldigt mycket folk på platsen. Vad jag uppfattade det hela, jag trodde det var någon form av, ja, det var ju en avrättning. Det var slakt, helt iskallt. Det förstod jag med en gång, det var inte någon jävla galning som var ute och sköt vem som helst utan han stod helt klart och väntade och gick upp bakom. Och han tog god tid på sig och var fruktansvärt lugn. Han sprang inte från platsen. Han var inte panikslagen på något jävla sätt utan han var så iskall så det var, han var så fruktansvärt iskall alltså så det, hade jag inte efter att det hade smällt bestämt mig för att hålla honom i blickfånget, jag hade aldrig fattat att det hade skjutits skott utan jag hade trott att någon jäkel hade kastat en smällare och mannen möjligtvis hade ramlat och blivit rädd eller vad som helst.

F: Mm. Hur kom det sig att du fick se den här killen vid skyltfönstret då?

M: Jag satt och tittade som man gör, inget att göra, väntade på att snabbt få komma hem och få lägga mig och sova.

F: Och under den här tiden som de var ute såg du något mer än den här killen och..

M: Jag observerade honom, känslan var liksom att han stod och väntade på någon, stod där och tittade och dom här människorna gick förbi. Man sitter och tittar..

14

- F: Okey. De här människorna som gick förbi, du kan inte ge mig någon beskrivning på det här gänget. Du säger att det är 5-7 stycken.
- M: Ja, någonstans där emellan.
- F: Så många som 5 det ..
- M: Ja, det är jag nästan, det är jag övertygad om.
- F: Det är du.
- M: Det var ett gäng.
- F: Och det var blandat, tjejer och killar.
- M: ja, det var tjejer också.
- F: Hur verkade dom då? Uppträdde de på något speciellt sätt?
- M: ja, det var ju som jag uppfattade dom var på väg, antingen på väg hem från en fest eller på bio, dom var uppsluppna, det var en glad, de gick och snackade med varandra.
- F: Ja, du hörde inte när de gick och snackade.
- M: Nej, men man såg att de gestikulerade, det var feststämning, det var fredagskväll i Stockholm.
- F: Mm. Ja. Och något mer här har du inte lagt märke till. Du har inte lagt märke till någon som stod på din sida, tillexempel vid tunnelbaneuppgången där.
- M: Nej.
- F: Eller på andra sidan, samma sida så att säga.
- M: Nej.
- F: och inga människor stående vid husliven..
- M: Nej. Runt om var det tomt.
- F: Det var tomt. Ja, är det något mer du har tänkt på här? Så här efteråt. Du har i och för sig matats med en massa uppgifter från tv och tidningar.
- M: Ja, det är framför allt att han var så fruktansvärt iskall. Det var, det var ingenting, det var så jävla uppenbart att det var den mannen han skulle , han skulle slakta, det var inte frågan om , han stod där och väntade, det ..
- F: Mm.
- M: Han visste vem han skulle skjuta ..
- Avbrott för telefonsamtal.
- F: Ja, då fortsätter vi.

E-103-C

15

M: Han uppträdde så lugnt, han visste exakt vad han skulle göra.
Han visste exakt hur han skulle bete sig för att inte en jäkel skulle lägga märke till honom. Det var alltså så iskallt så, ja, det var för jävligt. Jag trodde inte att någon överhuvudtaget kunde vara så iskall.

F: Nej. Okey. Du har inget mer att tillägga nu i det här läget?

M: Nej. Tyvärr, jag är ledsen.

Då avslutar vi förhöret kl 12.30.

Stockholm som ovan

Lars Hamrén
Krinsp

I hörbara delar rätt avskrivet intygas:

Ann-Mari Sjöblom
Ann-Mari Sjöblom

Administrative table with columns for date, time, and other procedural details.